

TELEGRAFUL ROMANU.

Telegraful ese de dōne ori pre septembra: Dumine'a si Joi'a. — Prenumeratiunea se face in Sabiu la espeditura foie pre afara la c. r. poste cu bani gat'a prin scrisori francate, adresate cātre espeditura. Pretul prenumeratiunei pentru Sabiu este pre anu 7 fl. v. a. ear pre o jumetate de anu 3 fl. 50. Pen-

Nr. 73 ANULU XXI.

Sabiu, in 9/21 Septembrie 1873.

tral celelalte părți ale Transilvaniei s' pentru provinciile din Monarchia pre unu anu 8 fl. iera pre o jumetate de anu 4 fl. v. a. Pentru princ. si tieri straine pre anu 12 1/2 fl. ann 6 fl. Inseratele se plateșen pentru întâia ora cu 7 er. sirul, pentru a dou'a ora cu 5 1/2 er. si pentru a treia repetire cu 3 1/2 er. v. a.

Alegerea este sanctiunata.

Un telegramu de Mercuri sositu aici Joi, ni aduce scirea ca alegerea Arhiepiscopului si Metropolitului alesu de congresulu nostru electivu a Présantiei Sele P. Procopiu, in audientia de Mercuri, se sanctiună de Majestatea Sea. Unu altu telegramu de Joi adunge ca pre Luni (10 Septembrie) este chiamatu Présantia Sea P. Arhiepiscopu si Metropolitu sa depuna juramentulu de fidelitate in mānile Majestaticei Sele Imperatalui si Regelui.

Evenimentul acesta descrisu in vre-o cāteva ore, 6re lu vomu sc̄i noi români gr. or. apretiu? Petrunder-vomu 6re in insemnatarea cea mare a lui si cuprinde-vomu noi situatiunea creata de nemuritoriu antecesoru, carele ni-a redatua cea mai frumosă institutiune indiestrata cu cea mai frumosă constitutiune? Fi-vomu noi asiā de gelosi de densele precum a fostu acel'a de s̄igitoriu spre a ni le cāstigā?

Eata intrebāri pre cari nu se potu responde cu vorbe, ci numai cu fapte. Eata lucruri pre cari noi numai atunci vomu arelā ca le scimutu prețiu cāndu vomu lucrā din tōte puterile spre a le sustine.

Va dice inse cine va ca tōte aceste trebuiau sa urmeze asiā, pentru ca asiā suntu prevedute de Statutulu organic.

Asiā este. Inse cāndu cugetāmu ca acestu stat. org. este numai eflusulu canóneloru bisericei nōstre cari au esistat tōte cu multa mai inainte, cāndu cugetāmu la trecutulu bisericei nōstre, cāndu treceau in revista loptele acele indelungate si bogate numai de suferintie, cāndu cugetāmu ca episcopulu nostru celu ce a pastorit archidieces'a inainte de marele Metropolit nemijlocit a trebutu sa se umileșca a primi instructiunea cea dejositorie pentru biserica nōstra si crestinii nostrii cei tolerati in tiéra si — de alta parte vedem cum astadi biserica si tramite pre representantii sei nejignita, si alege pre capulu bisericei sele neinfluenta nici cātu e negru sub unghia de puterea statului, cāndu Majestatea Sea asiā in scurtu tempu vine si sanctiuneaza actele reprezentantiei bisericei nōstre, — 6re nu va găsi ori cine distanti'a cea mare intre trecutu si presentu? nu va gasi deosebirea cea mare intre a fi persecutatu si toleratu si intre a fi domnu propriu pre destinele sele?

Asemnarea trecutului cu presentulu si convicțiunea despre insemnataea castigārei ce a facutu biserica nōstra si crestinii nostri au datu impulsu repausatului Metropolit a deschidé celu dintâi congresu alu Metropoliei nōstre restaurate cu cuvinte:

„Innoiesce-te, innoiesce-te noule Ierusalime, cāci ti-au venit tie ierasi lumin'a si marirea Domnului preste tine au stralucit. Acesta casa Tatălu o a zidit, acesta casa Fiului o a intarit, aceasta casa Duchulu o a innoit.“

Acela-si nemuritoriu barbatu cugetanda si la grentatea conservarei unui lucru castigatu, si la usiurint'a cārei in deobste lucrurile mai cu multa sudore si intelepcione castigate suntu espuse au disu in aceeasi cuventare de deschidere:

„In momentele aceste mari, cari facu in biserică nōstra ecumenica o epocha insemnata, me rog de Ddieu prémilitu cā congresulu nostru prezentu si cele venitòrie sa desvōlte dupa sfatul seu dumnedieescu astfelu de afaceri, cari sa merite a fi caracterisate de carte a unui nascutu fiuloi sed, a Domnului nostru Iisusu Christosu, scrisa nu cu negrēla, ci cu Duchulu Ddieu celor vii, nu in table de pétra, ci in tablele inimei Domnielor vōstre si ale inimei membrilor dela venitòriele congresu, pentru ca numai astfelu facandu Tu, noule Ierusalime! Te vei innoi si vei justificā in saptă, ca ti-a venit si tie ierasi lu-

„min'a, si ca marirea Domnului ierasi preste tine „a resarit...“

Deci in fati a intemplărilor, ce continua partea cea buna a periodului vietiei bisericei nōstre dela epoca restituirei metropoliei, nu potem a nu ne aduce aminte inainte de tōte de datorintie, de recunoscinta cātre factorii acei ce au contribuitu mai mult la schimbarea bisericei nōstre din sclava in domn'a destinationei sele si de acei'a ce contribuie si astazi la continuarea si edificarea vietiei constitutionali, reintroduse dupa multe rataciri pline de suferintie ierasi in biserica nōstra.

Amu amintita de nemuritoriu repansatu Arhiepiscopu si Metropolita in multe renduri si pre densulu nici asta-data nu-lu potem trece cu vedere. Intru cātu au participat si altii din sinulu bisericei la oper'a acēst'a mare ni este cunoscetu si li esprimāmu si loru recunoscinti'a nōstra si istori'a credemua ca va fi mai justa in privint'a acēst'a si decătu conosciunti'a cea a dese partinitoria si purcedietorie din amorulu propriu.

Atentindu inse strinsu privirea nōstra la cele decurse acum pre terenulu constitutiunei nōstre bisericesci, inainte de tōte avem sa ne esprimāmu recunoscinti'a nōstra Majestaticei Sele Imperatalui si regelui nostru constitutionale, carele cā unu scutitoriu alu institutionilor celor sănte si de asta-data si au arelatu gratiositatea sea cātre credinciosii sei supusi, respectându si sprinindu legea fundamentala a provinciei nōstre metropolitane prin marinimōsa sea fapta. Dupa Majestatea Sea trebuie sa fie provinci'a nōstra metropolitana cu recunoscinta inaltului regim, carele si acum cā si cāndu a projectat in articolarea bisericei nōstre prin o lege speciale in diet'a tierei, a dovedit u cātu respecteza de multu spiritulu celu constitutionalu bisericescu alu nostru prin recomandarea spre sanctiunare a liberei alegeri de ori ce influentia a sea facute de congresulu nostru.

Dupa astfelu de dovedi nenegabile de bunavointia vine si mai imperiosu o voce puterica, carene striga ca nu e de ajunsu numai a fi recunoscatorie in cuvinte, ci a aretā recunoscinti'a acēst'a si prin fapte. Faptele inse cari se ceru la o recunoscinta adeverata in intielesulu celu adeveratu suntu observarea si folosirea institutiunilor bisericesci nu spre a simula ajungerea scopului ce si la presipitu biserica, ci a nisui in adeveru spre densulu.

Deci carte a unui nascutu fiulai lui Ddieu trebuie se fia tota activitatea bisericei nōstre in congresu, in sinode si in tōte ramurile vietiei bisericesci, cartea acēst'a insa trebuie sa nu fie patata nici de spiritu resbunatoriu de partida, nici de vanitate si sumetia, sa nu fie patata de uneltiri, cari suntu in contr'a spiritului evangelicu alu iubirei, care cu buzele numai iubesc pre Ddieu si pre deaproapele, carele inbesce interesulu comunu numai pāna unde lu pote numai alu seu propriu.

Patata cartea acēst'a mare si sănta, pre care o potem numi cartea vietiei nōstre, cu lucruri ca cele numite si alte de acestu felu, tota constitutiunea bisericei nōstre devine o ilusione si in locu de a emanā din trens'a unu spiritu cā celu de care ne spune prorocul Ezechilu ca a suflatu preste osele cele rasipite spre ale adunā, va veni unu viscolu destructivu, carele va resipi si aceea ce abia se parea ca este adunato.

Sa nu privesca nimenea in cuvintele aceste vre-o imputare indreptata asupr'a cui-va. Noi nu vremu sa imputāmu, ci sa aducem aminte ori si coi prin trencete cāta responsabilitate avemua noi generatiunea prezentă, de o parte fatia cu noi insine, noi cari amu ajunsu acelu tempu doritul de multi antecesori ai nostri, si de alta parte fatia cu generationile venitòrie, căroru avemua sa le transpunem nevataemata ereditatea cea mai pretiosa a eseritărei drepturilor nōstre, prin cari suntem pus

in pusetiune de a ne apera libertates conscientiei nōstre.

Luându Présantia Sea P. Arhiepiscopu si Metropolitu Procopiu acum toisigulu lui Moise alu nostru, cu care a despicate stānc'a seculară si feudalismului, si absolutismului, si ni-a datu isvorul constituutiunei, sa ne intrunim toti rugacionile nōstre spre ai dā parintele luminilor darulu poterei intru multi ani, cā sa ne conduca pre noi pre poporola seu in tiéra promisiunei si sa ne faca adeverati mosteni ai ei pre noi si pre urmatorii nostrii pentru tōte văcurile. Pre lāngă rugacionile nōstre inse sa fia si totu concursulu nostru celu de buna credintia si vointia, asiā, dupa cum ne invatia cuventula lui Ddieu, carele nu cauta in fati a ómenilor, nici se nadajduiesce spre boieri, ci spre dreptatea causei comune ce apera.

Nisintia nōstra va fi totu-déun'a, pre cātu ne voru iertă poterile nōstre, ai dā concursulu in directiunea acēst'a, pentru ca noi suntem petrunsi de insemnatarea bisericei, vietiei ce ni da si de scopulu cātre carea ne conduce.

Sa se implinesca dara intru noi cuvintele apostolului, acum cāndu provinci'a nōstra metropolitana dobândesce pre alu doilea Metropolit alu seu dela restituirea ei incōce: „ca toti suntemu impreuna lucratori si lui Ddieu, ca toti suntemu aratoru lui Ddieu si zidirea lui, ca suntemu cas'a lui Ddieu si duchulu lui Ddieu locuiesce intru noi“; si sa ne aperi ceriulu de acei căroru totu acela-si apostolu le dice: ca de va stricā cine-va cas'a lui Ddieu lui va stricā si Ddieu pre acel'a, cāci cas'a lui Ddieu sănta este, carea sunteti voi!“

Regele Italiei Victor Emmanuel II sositu Mercuri in 17 Sept. la 5 ore dupa amidi in Vien'a, unde va petrece trei dile. De aci caletoresce la Berlinu.

Ce-va mai multa lumina.

„Nōva pressa libera“ discutându asupr'a opolu generalului Lamarmor'a, aparutu de curendu, care opu tracteza intemplările politice si militarie dela 1866, afirma intre altele :

Din opolu generalului Lamarmor'a discutat in press'a italiana a esit u tomulu intāiu. Cartea acēst'a a facutu nu numai pentru vedi'a, de care se bucura au'oriu ei in patri'a sea, ci si pentru descoperirile sele, o sensație mare. Tendintia ostensibila a opulu e, a scuti pre generalulu Lamarmor'a de imputarea, ca elu nu aru fi voitul resbelulu contr'a Austriei. Densulu a fostu unulu din cei mai mari inimici ai Austriei si a intādiat cu aceste descoperiri, care iatr'adeveru espunu nedreptatea eclei imputari, din respectu cātre Ludovicu Napoleonu.

Noi concedemus celqi mai zelosu si ultimu fanaticu pentru francesi din Itali'a, acēst'a iustificare inaintea compatriotilor sei, condamnāmu inse aceea, ca Lamarmor'a a abusat de multe acte, la care potu strabate cā ministru intrebuintandu-le spre scopuri private, dupa exemplulu lui Gramont. Cu tōte ca notele, depesiele, epistolele si telegramele publicate, ce ni le prezinta opolu numitu, dau unu materialu pretiosu pentru Istoria universale, totusi crim'a autorelui contr'a patriei sele nu se va misciora, pentru ca care statu se va mai lasa in pertractari cu Itali'a, déca se compromite atātu de grozavu prin indiscretiune, cum se compromite Prussia prin carteau lui Lamarmor'a? Tendintia secreta a cărtiei e: a taiā referintiele amicabile intre Quirinalu si Berlinu, cātu si intre Germania si Austria. Intr'adeveru, cutitulu e acutu si mān'a poternica. Descoperirile aceste, aperandu inainte de a caletori Victor Emmanuel voru inflontā asupr'a disputatiunei, cu carea regule va fi primitu de ambele curți,

dara nu va dură acestu efectu, căci acum seia toti, ca Prussi'a voiă sa dee Austriei lovitură in inima, Itali'a tindea pre lângă Veneti'a și la alte provincie ale Austriei. Nou e la totu casulu, ca Prussi'a eră grăta a donă și pre Trentino. Cartea ofere exemple spaimantării despre ambiguitatea cabinetului prusace. Nu loialitatea lui Wilhelm, nice credintă lui Bismarck, ci interesul Prussiei garantia fatia cu amicetii nostră și acestu interesu e intielesu pré bine in Berlinu, Itali'a inse apare in opulu acesta că inimicul nostru onorabilu.

Nu se pôle negă, ca Lamarmor'a pune in mână ultramontanilor arme ascunse, dura press'a libera a Austriei nu va intrebuntia adeverul lui Lamarmor'a pentru a suspiună pre socii sei, cum facura degeneratele foi nationali-liberale ale lui Gramont cu Austri'a.

Resumatul cărției e acesta:

Partea întâia discuta procederile in tempolu cându se încheia alianța cu Prussi'a și tinența politica a cabinetului italianu dela 25 Septembre 1864 pâna la 17 Iunie 1866.

In capitolul întâiu tractăria Lamarmor'a caleatoră lui la Berlinu in anul 1861 că ambasadorul lui Victor Emanuil pentru a felicită pre regele Wilhelm. Relativ la acăstă elu ne presenta o nota instructiva data de contele Cavour. Lamarmor'a avea se asecurare pre suveranul Prussiei, ca cătu de multu tiene Itali'a la referintie amicabile cu Prussi'a, ca Itali'a nu voiesce resbelu cu Austri'a, inse cestiuanea italiana nu e resolvata pâna ce Veneti'a va remâne la Austri'a. Conte Cavour a datu ambasadorului o nota a lui Schleinitz la Brassier de Saint Simon (13 Oct. 1860), carea dovedesce chiar cătu de pucin se invioa regimul prusiacu in politica italiana-natiunale. Lamarmor'a avea se produca o schimbare in semnamentul cabinetului din Prussi'a. Elu fu primitu cu splendore in Berlinu. Regele l'a pus la măsa la drept'a sea, dura n'a vorbitu nici cându despre Itali'a, căci cu acăstă era concredintu Schleinitz, cu carele conferi Lamarmor'a de multe ori. Schleinitz scie nenorocirea Venetiiei și Prussi'a fatia cu uno arrangementu din partea Austriei n'aru face predici; inse Rom'a e „genante”. Lamarmor'a inse asigura, ca Pap'a impreuna cu regele voru face urba resiedintia.

Intre alti diplomiati cercetă generalulu și pre ambasadorulu francesu, pre principale de Latour d'Auvergne. Acestă spuse ca in Prussi'a domnesce o neincredere mare fatia cu Franci'a și ca densula e convinsu, ca la uno casus belli intre Franci'a și Prussi'a, cea din urma n'aru poté resistă. „Despre acăstă s'aru poté dice multe” observa italicul.

Lamarmor'a vine in atingere cu reuniunea natiunale, inse numai cu ajutoriul unui officier de cavaleria, a. D. Acestu amicu vechiu agităza la Georg Vinke cu succesu pentru Itali'a și profetiesce, (5 Fauru 1861) in o epistola, ca Wilhelm I. va fi imperatorele Germaniei unite.

Lamarmor'a si da opiniunea si asupra armatei prusacie, dice, ca generalii si cei mai multi oficieri mai inalti suntu pré betrâni si nefacandu nice o campania nu insufla incredere. Sistem'a de apărare a ticeri nu e de locu buna. Lamarmor'a dice ca Prussi'a nu aru si atacatu pre Austri'a fără Itali'a la anul 1866.

Alu doilea capitolu tractăza despre ministerul italiano dupa reuniunea din Septembrie 1864. Generalulu Lamarmor'a atinge dôve impregiurări, din care conchide, ca Prussi'a slunci tientea la o aliantia italiana.

Elu a visitat castrul dela Chalons, unde era Napoleonu cu o suite numerosa de oficieri prusaci, intre carii si ministrul de resbelu Roon. Aceștia iu facura sa creă, ca Franci'a a iertat Prussiei si Austriei invasiunea in Danemarcă, căreia cabinetul din Parisu la incepere voia a i se opune cu armele. Transactionea acestor dôve imperie germane nici nu o a dispus'o ren. Ce-va totu i su generalului L. batatoriu la ochi.

Cetătile pre partea germană erau amplificate si modificate dupa o sistema nouă, pre căndu pre partea francesă nu se facu nimicu. Acăstă nu si-o potu explică, de vreme ce imperatulu francesilor intrepruse in 1859 resbelul ou Austri'a la Villafrancă, din cauza, dupa cum dicea, ca Prussi'a inarmăza si Renulu e pericolatut.

A dôu'a impregiurare se redimă pre informationile, date de contele Launay, ambasadorele regelui in Berlinu. Acestă asigura, ca căndu era

vorb'a de încheierea definitiva a unui tractat commercial intre Prussi'a si Itali'a cabinetulu din Berlinu n'a voită sa-lu subscrive, cu tōte ea mai inainte avea unu interesu viu la acăstă.

Lamarmor'a explica acăsta procedere judecându dupa corespondintele si pertractările relative la acestă prin acea impregiurare, ca Bismarck inca nu sfârșit momentulu oportunu pentru a fipsă politică sa fatia cu Itali'a. Desfășurarea nenumeratelor lase, cari adusera punctul de cărtă, alianța si in urma resbelulu cu Austri'a demuestra, ca acele presupunerii suntu intemeiate. Intr'aceea se deschide parlamentul in Turinu, se desbată cestiuanea transferării capitalei, carea eră consecintă convențiunii din Septembrie.

Cu acăsta ocazie Lamarmor'a se apera contra unei imputării, ca elu in cuventarea din Noembrie 1864 aru si esprimatu o amenintare contra Austriei. Atunci a disu, ca deca ocazionalmente aru si potutu confiri cu imperatulu Austriei, elu i-aru si espusu causele unui interesu reciproc, cari l'aru si induplateau pre acăstă la cederea Venetiei. Prin acestea a vrutu numai sa arete, ca la uno casu de bataia intre Prussi'a si Austri'a Itali'a nu aru si intrelasatu a veni in ori-ce modu in posessiuanea Venetiei.

Mai bine s'a intielesu situatiunea in Berlinu decât in Vien'a, pentru ca Bismarck anunță indată dupa aceea, ca tractatul comercial se reapuca, si repeli la tōla ocazie, ca Itali'a avendo cu Prussi'a unu interesu comunu au sa fie unite.

Capitolul alu treilea se referesce la pertractările initiate la 1865 privitorie la cederea Venetiei. Lamarmor'a cugetă, ca va indupla pre cabinetul din Vien'a la acăstă prin o desdaunare in bani. Cu aducerea proponerilor facute in privintă acăstă concretiu elu pre uno conte M. Această avea se gropeze afacerile pre lângă trei puncte de vedere: financialu, politico-administrativu si internaționalu. La tōte aceste intrebări Lamarmor'a a pus unu responsu preciso. M. veni la Vien'a in 10 Octombrie.

Lamarmor'a afirma in o epistola a sea reprodusa aici, ca scopul acestei missiuni a fostu o incercare directă spre a recapătă dela Austri'a posessiunile italiane, care erau la densa si sob cari densulu vră a intielege si partea italiana a Tirolului. La Triest, dice Lamarmor'a, ca n'a cugetat nici cându, pentru ca acestu orasul comercialu e legătu de Germani'a cu totalu. Populationile slave si germane nu au cu italienii nimic'u comunu, de cătu comercialu. Triestulu devenindu cum-va la Itali'a aru si pentru regatulu nostru numai uno periculu.

Din responsurile la intrebările susu mențiunate se vede, ca Itali'a voiă se iee 500 milioane din detorul Austriei pre sine si se platesc 500 mil. că indemnitate, laolaltă a solvi uno miliardu pentru Veneti'a. Pentru acăstă sa se cedeze avereia imobilă Italiei. Totu odata promite regimul italiano încheierea unui tractat de comerciu si navigație favorabilu. Că granitia adeverata a Italiei designă Lamarmor'a pre Isonzo si in privintă Tirolului italiano, care apartinendu la „Deutscher Bund” nu se poté cede, uno tractat separat avea sa usiureze cu inceputu cederea lui. Corón'a de feru si ordulu cavalerilor impreunat cu acăstă sa se redea la ocazie favorabila, d. e. la o casatoria intre ambele case domnitorie. Lamarmor'a era de convingere ca impacarea Italiei cu Austri'a va face lui Napoleonu o placere.

Aceste propuseluni amicabile nu abtienura pre Lamarmor'a, de a considera si eventualitatea unui resbelo. Intrevenirea in Barriz 'lu convinse, ca resbelulu intre Austri'a si Prussi'a e neincunguriabilu si acum voiă a scăi, ca are acăstă lipsa de ajutoriul Italiei; intr'aceea Bismarck rapede propune pre Nigr'a lui Lamarmor'a încheierea unui tractat comercial cu reuniunea vamala germană spre a cascigă populaționea germană pentru Itali'a.

In capitolul alu patrulea tractăza Lamarmor'a situația Italiei la inceputul anului 1866, espune gruparea partidelor, dintre cari unele nu credeau in uno resbelu si no se incredeu in aliantia cu Prussi'a, altele privéori ce reducere a statului militar de a tradare fatia cu venetianii impilati. Cabinetul lui Lamarmor'a observă o politica de acceptare motivându acăstă tienută prin aceea, ca Franci'a nu doresce rezolvarea cestiuanei venetiane inainte de a se rezolvă cestiuanea romana. Încheierea tractatului comercial produse o apropiere de Berlinu si la propunerea lui Bismarck urmări contielegeri prin ambasadori secreti asupra eventualității unui resbelu.

Capitolul cinci tractăria missiunea generalului Govone la curtea prusacă, care missiune urmări invitarea din partea Prusiei. Ide'a unui tractat ofensiv si defensiv futură prin aeru la inceputul lui Martie, dura rezultatul se intârzi prin frecările intre Bismarck de o parte si intre Govone si Barral de alta parte. In o depesiă lungă serie Govone dela Berlinu in 14 Martie 1866, ca Bismarck va aduce in 3—4 luni cestiuanea reformei germane, diresa cu unu parlamentu germanu, iera pre tapetu; va produce cu acăstă propunere si cu parlamentul o complicare, carea va pune Prussi'a in fața Austriei si va involvă resbelulu, cărui Europa nu-i poate obiectă nimicu.

Govone dupa pertractările detaiate cu Bismarck judecă situația astfelui, ca Prussi'a deocamdata e departe de ide'a unui resbelu si invocarea cu Itali'a tientesc numai intr'acolo, a crucisii resolvarea directă a cestiuanei venetiane. Govone cere dela Lamarmor'a instructiune asupra proponerilor facute de Bismarck. Aceste suntu: Deobligamentul, a urmă de acă inainte Prusiei, cătu privesc desvoltarea cestiuanei germane, unu deobligamentu, care va avea valoare, deca desvoltarea va succede pâna la intrunirea parlamentului germanu. Cestiuanea venetiana sa fie solidaria cu cea germană.

Urmări apoi mai multe depesici alui Govone si Barral asupra situației, un'a din aceste constată opiniunea regelui din Prussi'a, ca Itali'a are se iee inițiativă la atacarea Austriei, la care observă Lamarmor'a, ca aceste negocieri lungi punu Italiei alternativă, de a urdi pre risicoul seu resbelulu său a subscrive unu tractat de alianță, care insemnată aru insemnată alianță.

In capitolul săiese se signaliză o schimbare rapede. Telegram'a lui Barral din 21 Martie 1866 notifica, ca armăile in Austri'a facu uno resbelu verosimilu. Bismarck persistă pentru încheierea unui tractat eventualu si Barral secundă acăstă idee, deca se va fipsă uno tempu de două luni, in care Prussi'a se-si afie uno „casus belli.”

In 27 Martie e Barral in stare a telegrafă testulu completu alu unui tractat ofensiv si defensiv limitat pre trei luni.

Capitolul urmatoriu aduce numai lucruri cunoscute. Pertractările pentru o alianță ofensivă si defensivă suntu initiate. Nigr'a impresora pre Napoleonu, acăstă nu voiesce a se declară, Prusia se pare a nu fi gata de resbelo. Pretotindene domnesce nesiguritate. Nigr'a pledăria pentru proiectul, sa se dee Austri'i principalele ducarene in schimbă pentru Veneti'a. Napoleonu ironisă acăstă illuzie: Austri'a nu mai constrisă prin resbelu va cede Veneti'a. Nigr'a vine intăia-data cu ide'a de a revolutionă Ungari'a, ceea ce si Berlinul recomandă. Siovairea dură pretotindene, Lamarmor'a tramite pre contele Arese la Paris, care fu primitu bine de Napoleonu. Resultatul multor depesici a fostu acesta: Franci'a si rezerva mâna libera. (Va urmă)

Ruptură intre bonapartisti si regalisti.

Nu numai ca ruptură intre coalisatii dela 24 Maiu din Franci'a este uno saptu implementu, dura inca a inceputu intre ei o luptă inversionată. Bonapartistii, vedindu ca legitimistii n'au voită sa facă din ei decât unu instrument alu loru pentru restaurarea monarhiei dreptului divinu, s'au retrasu pre uno câmpu separatu, au ridicato visieră, au luat armă in mâna si au inceputu sa atace.

Semnalul s'a datu intăiu prin presa, si apoi a ajunsu in renderile deputatilor. Astfelui „Le Pays”, intr'unu articulu „aliiii de eri”, da cea mai violentă lovitura in spartor a citadelei construită la 24 Maiu. Acestu diuariu se exprima astfelui:

„Amu fostu aliiii regalistilor, aliiii loru sinceri si desinteresati in contra republicei, dura voru intielege chiar densii ca nu vomu consimti nici odata a deveni insielatii loru. Ei au sfermatu pactulu dela Bordéus; ei au ruptu manuchiul conservatoriu, grupat cu olatire in contra republicei; ei se incercă sa distruga starea provisoria, in parte esclinta, sub care traimu, si au pretensiunea de a ne face sa mergem după densii, de a ne tarî după ei si de a ne asoci la opera loru. Ore si inchioscu densii, ca la 24 Maiu le-amu dato concursul pentru că sa-si restaureze monarhia? In adeveru, cademu in estasu cându audim vorbindu-se mereu de acea pretinsa lealitate legendara, al cărei monopolu voru sa-lu aiba singuri, ei cari numai ne-au incelatu său abusatul de noi curatul si simplu.

„Déca ne-aru fi spusu mai nainte de votulu ce restornă pre d. Thiers: ajutati-ne sa distrugem adi acestu guvern, ce vrea se inlocuiescă starea provisoria printr'ā definitiva, inse māne e bine intielesu ca vomu transformā aceea-si stare provisoria intr'o definitiva pentru noi care e monarchia burbona; déca ne-aru fi spusu acestea, 'si inchipuesc ei ore ca aru si avotu cele patru dieci de voturi de cari nu se potēu lipsi? Credu ei seriosu ca amu si scosu castanele din focu pentru nesce berrandi regalisti? Conscientia le e larga, déca din intemplare gasescu acēsta conditio onorabila si drépta. Dara nici odata dlu Thiers, pre care adese 'lu acusau de duplicitate si violēna cutesantie, n'a facutu o asemenea isibire. Atentatul parlamentar pre care 'lu visēdā, si cu care ne amenintia in tōte dilele, va cadē. De voru reesi, monarchia loru esemera si fāra radecina nu va durā decătă cā se dispero poporatiunea si sa aduca o reactiune viointa si teribila.“

Dupa acēst'a, „Le Patriote dela Corse“, diuariu alu deputatilor bonapartisti din patri'a napolionilor, care se dice ca este inspirat de principale Napoleonu, publica unu manifestu prin care confrma si mai multa ruptur'a si resbelulu intre tripele partite monarchice.

Iēta conclusionile acelui manifestu:

„Voi toti, fi si Franciei nōue, copii ai societătiei nōstre democratice, descendinti ai soldatilor dela Valmy, Marengo, Austerlitz, Ien'a; voi, cari a-ti traitu tōta viēta sub guvernele cari negau dreptul divinu; voi mai cu séma, operatori ai sufragiului universalu, stringeti rendurile vōstre, uitati divergintiele vōstre de vederi, uitati ceea ce ve separa, cāci iēta óra adeveratelor lupte politice, si aveți se operati dreptul nationale.“

„Cātu pentru noi, partisani ai spelului la poporu, māndrii de devotamentul nostru cātra dinasti'a Napoleonilor, ne vomu aduce aminte in totu-déun'a inveniamintele ce ne-a lasatu marelle impreratore.“

„Astadi, cā si la 1815, suntu albi si albastrii. Vomu combate impreona cu toti emicci drapelul tricoloru si ai democratiei. Intindemu mān'a nōstra la toti fii acesei lumi nōue, pre care se incērca se o restōrne, cāci noi scim ca tonulu invigetoriu alu generarelori Bonaparte, cāndu s'a auditu pentru prim'a ora, a fostu atunci cāndu a slaremata pre regalisti la hotarele Saint-Roch. Vomu fi in totu-déun'a ordinea si democratla.“

Ce credēu óre bonapartistii cāndu au facutu aliant'a cā se restōrne pre d. Thiers, ca voru triumfā in aspiratiunile loru de a restaurā pre Napoleonu IV? Pre ce se redimau ei a crede astfelu? Nu aveu in camera nici unu numeru destulu de mare cā se balanzeze cu acel'a alu legitimistilor si orleanistilor, nici o popularitate de care se sia sustienuti si adusi.

Lips'a de principii totu-déun'a duce acolo, unde i-a dusu pre ei aliant'a loru. O alianta facuta numai pentru a restornă, este totu-déun'a fatala, cāndu ea nu are unu principiu stabilitu. Chiaru republicanii nu voru primi adi aliant'a loru, fiindu ca ea este nefolositore; voru si multiamiti sa se găsesca totu-déun'a in urna, dara nu le voru intinde mān'a.

Turd'a, 16/28 Septembre 1873.

Stimate domnule redactoru! Binevoiesc a dā locu in pretiuitula d-vōstra diuariu urmatoreloru orduri:

R e s p u n s u .

La „Epistol'a deschisa“ dlo 16/28 Augusto a. c., publicata in „Telegrafulu Romanu“, nr. 67, si in „Albin'a“, nr. 65, si adresata domnei Emilia Ratiu, vice-presedint'a societătiei de lectura a dāmelor române din Turd'a, in carea cine-va, cu subsemnatur'a anonima: „O membra“, cere deslociri despre starea societătiei, a cassei si a bibliotecii sele, subscrisele membre ale societătiei din cestione se simtu indatorate a respunde, ca societatea nōstra, constatatória din optu membre, esiste si in presentu, si prosperéza intr'atât'a, incătu i permite cerculu seu restrinsu si modicitatea midi-lócelor sele.

Fapt'a, ca dela 1866 nu s'a tienutu siedintie, se justifica alătu prin caracterulu localu alu societătiei, prin numerolu micu alu membrelor, cātu si prin stramontările dese ale unor oficiali si inteli-ginti români din locu, provenite in urm'a nōuelor organizatiuni politice si judiciali; dara mai vertosu

se justifica prin aceea, ca societatea nōstra nu a fostu si nu este inca societate formale, provedita cu statute, cari sa determine detorintile ofcialilor sei, tempulu si modulu tieneri si siedintelor, ci in fapta a fostu numai unu concursu spontanu alu nostru cu simplulu scopu de a ne face mai accessibile literatur'a nōstra. Déca inse, inscriindu-se mai multe membre, se va vedē in viitoru necessitatea inițiatirei unei societăti formali de lectura, cu oficiali ordinari si cu siedintie regulate: noi vomu si gat'a a ne dā possibilulu nostru sprigini spre acēst'a.

Cātu pentru bibliotec'a si cass'a societătiei nōstre, putine avem a disu. Bibliotec'a constatația din 72 volume a fostu si este la dispositiunea nu numai a membrelor societătiei, ci a sacerdotilor intiligeante românu din Turd'a si din giuru; ba amu senti cea mai viua bucuria, déca amu avé cunoștinția, cumca intilignitii nostri din locu si din apropiare se servescu cātu mai desu de bibliotec'a societătiei nōstre, in carea se afla unele opuri dintre cele mai prețiose dela autorii nostri clasici vechi si noi; si cumca domn'a Emilia Ratio, cărei a i-amu incredintiatu ingrigirea si pastrarea bibliotecei, aru si refusatu cui-va vre-o carte din bibliotec'a societătiei, acēst'a nu o credem.

Cass'a si socotele societătiei se afla asisderea in ordine; venitulu s'a intrebuintatul totu-déun'a numai conformu scopului si decisiunei societătiei. Despre tōte aceste se pōte convinge ori-cine din actele societătiei. Cumca vre-un'a dintre domnene comembre se fia cerutu si intetitu cāndu-va — fāra succesu — aretarea socotelor dela domn'a cassiresa, nu scim.

Acēst'a este starea adeverata a societătiei nōstre de lectura, despre carea domn'a „O membra“ afirma, ca se vede a-si dormi somnul de mōrt.

Ce se atinge de o organizație noua si formale a societătiei, binevoiesea domn'a „O membra“ a ne face cōnoscute ideile domniei sele si a ne propune unu proiectu de statute, si, intru cātu aceste voru promite unu rezultatul mai fericitul, — ceea ce sperāmu, — le vomu adopta cu promptitudine.

Cātu pentru alte espressiuni neobjective, in cari „epistol'a deschisa“ din cestione esceléza mai pre susu de tōte, on. publicu impartialu le va reduce la adeveratul loru valoare.

De altmintrea, domn'a „O membra“ nu pōte sa aiba nici o cauza pentru a se ascunde la spatele onorabilei redactiuni; deci binevoiesca a avé corajul opinioniilor sele, si a nu se teme de „potere dictatorica“ — precum se esprime d-sea — a domnei vice presedinti.

Carolin'a Moresianu.

Catalin'a Ratiu.

Sibotu, in 5 Sept. 1873.

Dle redactoru! Vineri in 31 Aug. a repausata preotulu nostru localu Avramu Viorelu dupa scurte suferintie in etate de 80 ani, l-sandu pre fii sei in o stare nu pré démna de invidiatu. Parintele numitul a inceputu activitatea sea publica mai intăiu cā notariu comunulu, dara in anulu 1831 a trecutu in statulu preotescu fiindu putienu tempu sub scrierile episcopu Vas. Mog'a protopresbiteru substitutu in Orestia. Sub densulu s'a cladit in Sibotu biseric'a cea pompōsa. Adunandu-si o avere considerabila prim'a lui ingrigire a fostu, a dā co-piiloru sei o crescere cūvîncioasa si pentru realisarea acestui scopu laudabilu nu a crutatul nici o osteneala.

Inmormantarea acestui preotu vrednicu ne-a oserit in se, dorere! pre lāngā tōta crescere, ce a dat'o elu filoru sei, unu spectaculu tristu, care arunca o umbra nefavorabila asupra nemultamitoriloru sei feiori si e atât' dejetoriu pentru statulu preotescu, cātu si trista pentru poporul nostru din Sibotu.

Dupa ce s'a unsu corpulu in intielesulu canónelor s. bisericu eu untulu de lemnu prin preotulu localu p. Ioanu Arménu, fiindu celu mai micu alu defunctului Michailu abia dupa multa rogare s'a induplatu a dā vestimentele necesarie pentru a se imbracă defunctulu. O procedere destulu de culpabilă din partea unui fiu fatu cu unu parinte demnu!

Cāndu s'a unsu corpulu seu cu untulu de lemnu, s'a aflatu in capu o lovitura, care usioru se pōte explică, cāci repausatulu locuindu singoru in o casa voindu sa se scole a cadiutu si s'a lovitu de o mēsa.

Ce face acum fioulu celu mai mare alu defunctului, Ioane Viorelu, care de presentu e judecatorul? Folosindu-se de poterea oficiului seu

si voindu a-si resbună asupra fratelui seu, cu care din diferite cause familiare trăiesc totu pre piciu de bataie, cere dela magistratulu Orestie o comisiune pentru esoperarea sectiunei si suspicio-nandu pre fratele seu de ucigitoriu, se dice, ca aru si facutu si dispositiuni pentru arestarea fratelui seu Mihailo Viorelu. Spre a acceleră comissionea a mersu insusi densulu in persona la Orestia.

Intr'aceea Mihailo Viorelu si nepotulu defunc-tului Nicolau Viorelu, teologu absolutu, oranduesc inmormantarea abia dupa 20 ore si la finea serviciului funebru sosescu si comisiunea, in se operatiunea nu s'a facutu, pentru ca medculu, onoratulu domnul Lészay, unu omu inteliginte coivingendu-se despre adeverul lucrului a aflatu ori ce sectiune de prisosu. Si asi remasitile demnului preotu s'a atrucatul lāngā altariulu bisericei la 6 ore sér'a.

Dintre preoti a fostu numai par. Ioanu Armianu preotulu localu si par. Ios. Galimana din Săraceseu, dara nu unu numeru cūvînciosu de 7—12 preoti, dupa cum ne amu indatinat a vedē la inmormantarea preotiloru si se-lu duca in biserica la sarutare dupa obiceiulu bisericei. Aceste suntu la famili'a Viorelu de prisosu.

Din famili'a defunc-tului numai siecle Mari'a si Ann'a a petrecutu remasitile la mormentu, iéra fii sei din iubire pré mare au remosu acasa, unul petrecenda-si cu comisiunea, altul padiendu cass'a, cā cāndu inmormantarea unui parinte aru si unu lucru ce nu atinge onoreea filorui sei!

Fremosu tributu de recunoscintia pentru atate sacrificie!

De vre-o pomana, carea se indatinéza a se face dupa fia-care, cu atât' mai vertosu dupa unu preotu demnu si avutu, nici vorba nu a fostu. Se pōte acēst'a, pentru ca feiorii repausatului suntu omeni liberali si mai pre susu de ori ce superstiție, in se fia siguri, ca liberalismul loru la o astfelu de oca-siune insemnata nu a adausu nimic la reputația densiloru, pentru ca si-au arestatu numai nemultiemira si nerecunoscintia cātra demnului loru parinte. Nu pomana cā atare, ci reverint'a filorui cātra me-mori'a repausatului parinte prin acēst'a a acceptatul ori si care omu cu simtiu banu dela generositatea domnilor Viorescu.

Acest'a e tristulu sfersitul alu unui preotu demnu si avutu, care s'a ostentu pentru crescerea filorui sei mai multu cā ori-care altul. Si domnii Viorescu pretindu a si cei dintăiu români din Sibotu si scaunul Orestie! Óre nu eră mai bine a adună comora in ceriu, decătă avere pentru unii fii nemultiemitori?

Unul dintre cei presenti la inmormantare.

Comitetul incendiatiilor din Husi si Fălcium.

Judetul Fălcium este veduvu de ambele sele orasie. Husi si Fălciumu nu suntu astadi decătă două mari ruini. Multa a multoru generațiori, economiele familieelor, depozitele comerciului, fructele si ateliele industriei, tōte in cāte-va ore s'a mistuitu de foculu grozavu.

Pagobele se calcula nu en mile si eu milioane. Populationi intregi suntu astadi reduse la starea de cersitoria, lipsite fiindu de chiaru de păoaia tōte dilele.

Vora trebuu multi ani, multa fortia, multa munca, si mai alesu multa sprigina din partea tierei in-tregi, pentru cā aceste nenorocite orasie sa pōte reveni in starea loru de msi inainte.

In fati'a acestei mari calamităti, subserisii proprietari Fălcieni, fāra deosebire de partit, si intra-nati prin singurulu simtiementu, acelu alu compati-mirei cātra aprōpele nostru, ne-amu constituitu in comitetu, pentru a veni in ajutorul conjudetienilor nostri, parte prin propriile nōstre midilice, parte prin resultatul apelului ce facem la inim'a generoasa, la caritatea locuitorilor din tōte provinciile române, libere și supuse.

In tōte loptele nationale vechi si nōve, jude-tiul Fălciumu n'a remasut nici odata in urm'a nici unu altu judeciu din România. Religioanea stramo-sișca, nationalitatea si independint'a romanescă au gasit pururea aoperatori energici in orasiele si sa-tele nōstre; si nu odata paginile istoriei nōstre s'a umplut cu descrierea loptelor si sacrificiilor filorul Fălciumu si Tigheciului intronite.

Populationile nōstre suntu dara in dreptu de a se adresă si ele, in nenorocirea loru, la patriotis-mul si la generositatea tierei.

In numele oraselor Husu și Fălcu, în numele a sute de familii care dreptu acoperisii nu au astăzi decât boltă ceresca, care mâne voru fi espuse la intemperie iernei ce se apropiu, comitetul se adresă la totă clasa societății române, fără deosebire de poziție și de partit politici, și le cere sprințul patriotismului lor, obolul cărităției lor. Ne adresăm și la mii de straini fără deosebire de naționalitate și de religie, carii au gasit o spitalitate în pamentul nostru, carii la umbra legilor și a moravorilor blande ale nației române și-au vedițu prosperându-muncă și capitalurile să-i rugămu sa via în ajutoriul a două orasie, care nici odată din ură către strainul pacific n'au facut o virtute cetățenescă.

Comitetul va primi cu cea mai mare recunoștință atât darurile generoase ale bogatului, cătu și obolul seracului compatimitoru; și, credindu ca acestu apel va gasi unu sprințu caldurosu dela acei care suntu inainte-mergetori și luminatorii opiniei publice și a nobilelor simtiri, punem întruprinderea nostra sub scutul pressei, fără deosebire de drapel politici. Rogămu pre dnii redactori ai tuturor diarielor din România libera și de preste Carpati, sa binevoiescă a dă, în organele lor, unu locu acestui apel, și a deschide liste de subscriptiuni.

Sumele adunate împreună cu listele de subscriptiuni, se voru adresă prin postă la Husu la adres'a dlui Ioanu Mârz'a, cassierulu comitetului.

Aceste sume se voru împărți de comitetu între cei mai nevoiesi și mai cu grele familii, și acăstă în chipul celu mai nepartitoriu.

Atât numele d-lorù subscriitoru, cătu și sumele subscrise, nu mai putieni să intrebuintarea acestor'a, se voru aduce la cunoștința publică prin anume imprimate, care la tempu și treptat se voru comunică tuturor organelor de publicitate din România libera și de preste Carpati.

(Membrii comitetului): M. Cogălnicenù, Colonelul N. Iamanid, D. Castroenù, I. Mârz'a, A. Negruzz, Pentelei Andreeșcu, C. Corbu.

Acăsta redactiune rōga pre persoanele care aru binevoi sa vina în ajutoriul nefericitoru incendiati a depune la tipografia sumele ce aru voi sa ofere subscrindu în list'a originala de biroala ei. Numele generosilor ajutatori se voru publică la fine dimpreuna cu cimitantia ce se va primi dela membrii comitetului după spedarea banilor.

Cur. de Iasi.

Varietăți.

* * Tergulu Sabiu lui de tōma-nă ce avu locu din cau'a Dominecei a dō'a din 3/15 Septembrie a fostu ce-va mai cercetat că celu premergatoriu. Desfăcerea cea mai buna au avu'o la totă intemplarea cerealele și după aceste lucruri cari suntu de neaperata trebuită in casa.

— Peile de vita (crude) după cualitatea loru s'au vendutu eu 45 fl. 38 fl. 34 fl. pâna la 20 fl., peile de óia au fostu la incepereu eu 1 fl. 25 xr. pâna 1 fl. 30 xr. pre urma 1 fl. bucat'a; maj'a de seu prôspetu de vita 16 fl., uscatu 20 fl.; sapunulu 24 fl.; lumini de seu 32 fl.; cânep'a 15—18 fl.; inula după cualitate 40—50 fl.; ocau'a de lână 1 fl. mai ordinaria 75 xr.; slani'a maj'a 32—38 fl.; spiritulu 85 xr. de gradu.

Tergulu de vite ce a premersu acestui de producte a fostu binisoru cercetat. Importulu a fostu relativ mai mare că vendiare. Oile au avutu cauarea cea mai buna. Boi s'a vendutu 1159 pretiulu a variatu intre 180—350 fl. parechi'a. Vacu s'a vendutu 331 eu pretiulu de 40—100 fl. de capu. Bibole 134 eu pretiulu de 50—110 fl. oî 1734 a 5—11 fl. (mare parte pentru Ungaria.) Porci de ce-va cualitate mei insemnata nu au fostu. Cai de rasa nobila nu s'au vendutu, ci numai rasa locale, cu totulu 443 capete. O parechia de cai boni de trasura camu dela 200 pâna la 480 fl. au fostu și cu 3 fl. de capu.

* * Intemplări de la tergul. Unu israelit care are numai o mâna a furato din o pravalia o bucată de stofă in pretiu de 40 fl. Mantu'a cea mare cu carea eră imbracatu in puterea caldurei a atrasu atenținea asuprai și l'a tradat, pentru care lucru a și fostu arestatu, dara cogelându pote că nu se poate aclimatiză cu aerul din nou'a sea locuință, la ocasiune binevenita s'a facutu ne-

vedintu, său după cum dice lumea a fugit din prinsore.

* * (Informație). In prim'a Sept. a. c. s'a tienutu in Blasius o conferintă in cau'a consultării despre o administratiune priuntioasa a fundației Siulutiană, despre alu cărei rezultat publică după „Gaz. Transilv.“ urmatorele: „In urm'a convocatorielor Prés. Sele a dlui Ioane Vancă, Archiepiscopa și Metropolitu de Alba-Iulia, dñ 26/14 Iuliu a. c. nr. 2093, adunandu-se in 1 Sept. conferintă compusa, conformu §-lui II din literile fondatiunali ale fericitului Metropolitu Alessandru St. Siulutiu, din capitolu metropolitanu și din barbati mireni gr. cat. români după detaiat'ă și rigoros'a scrutare a stării actuale a fundației, și după esaminarea scrupulosa o ratiunilor a aflatu, cumea starea fundației la moarte fericitului Metropolitu fundatoru, afara de pretiulu dominiului dela Springu, tinențorul de fundație, a fostu 109,473 fl. 15 cr. v. a. iera acum in 31 Aug. 1873, este 170,772 fl. 5 cr. v. a. prin urmare avearea fundației a crescutu sub administrație corecta a ordinariatului și capitulului metropolitanu in restempu de bani cu 60,803 fl. 90 cr. v. a. și se și optu sute trei floreni și 90 cr. — Ceea ce avem onore, conformu conclusului onor. conferintie de adi nr. XII, a aduce prin acăstă la cunoștința publică, — Blasius in 2 Sept. 1873. — Iuliu Bardosi și Simeonu Popu Mateiu, notarii conferintiei."

* * „Albin'a“ ne spune că a „triomfatu morală“ atribuindu și de siguru siesi rezultatul alegerii de Metropolitu. Dens'a și îndrăpta și cifrele deputatilor după cum aru fi fostu să le aiba candidații la metropolie iera-si conformu moralei, se vede cu care a triomfato, și le pune asiā cum i vine mai bine. Afacere de gustu. Este foarte gentila inse in enararea celor decurse in congresu cătu privesc verificările deputatilor, resignarea Archimandritului N. Popa și actulu alegerii. Iera afacere de gustu, va dice cine-va, mai alesu cându acelu cine-va i este cunoscutu gustulu „Albinie“. „Verba volant scripta manent“, ceea ce noi am traducere: ca vorbele Albinei, morale cum suntu ele, săbora, dă faptele intemplete remânu. Să că sa nu crede cine-va ca noi facem iera vre-o ironia cu sor'a noastră i aducem numai atât'ă aminte, ca dens'a dicea odata că ore cine ni-a vendutu drepturile; are sa sia mai pre susu de confesiuni, căci aceste suntu o nimio'a lōta; ca aru dorit că români sa fie divisiți in diece confesiuni pentru emulatiune; ca dens'a este pentru passivitate; pentru passivitate in alianta cu stâng'a magiara; este pentru activitate cu passivitate etc. etc.; ca „stăpâni“ suntu ceea și ceea; ca ni-a spusu înainte cu siepte ani ea în vîr'a acăstă n'are sa plouă, să numai cei rei simtitori n'au credutu, să ierasi etc. etc. — și cu totă aceste, dovedă congrèsul, drepturile care ni li-ai scis caciagă cei competenți nu-su perdute (de nu s'ară perde acum); confesiunile există, și dōne ni'su pre multe, dăra nu diece; passivitatea, ori de ce colore, a impedeceat naturalmente lōta activitatea spre binele nostru și „stăpâni“ au remasut totu ce au fostu, pentru că ei scio ce va sa dică și injuraturile și moralea cea din „Albin'a“. Deceară aru si cu placere noi inca suntem gata a dă raportă detaiată despre congresu, din cari, suntemu pre deplinu incredintati că se va convinge ori-care cetitoriu, că morală a triomfato. Dăra sciti domnilor! morală, că sa triumfeze, bagu séma asiā e renduita, mai întâi are sa tréca pre la Anna, Caiula, sa fie maltratata de ómeni slabii de spiritu, sa intre la Pilato in pretoriu și in fine sa fie restignita pre cruce, și apoi sa triumfeze! Cu totă aceste inse ea a triomfatu!

Concursu.

Pentru ocuparea unei stationi invietatoresci la scolă română gr. or. din comună Ludosiu protopopiatului Mercurei se deschide concursu.

Salariulu impreunatul de acestu postu este 200 fl. v. a. care se platescă din elodiu comunei in rate trilunare decursive.

Doritorii de a ocupa acestu postu au de a-si asternere cererile loru pâna in 20 Septembrie a. c. st. v. la subsemnatulu, și au a documenta: că suntu români de legea gr. or.; au absolvat studiile pedagogice sau teologice; deca au mai functionat

său no că invietatoriu; și in fine, că au o purtare morale nepătata.

Mercurea 27 Augustu 1873.

In contilegere cu comitetul parochialu.

Ioanu Drocu,
adm. prot.

(2-3)

Concursu.

Pentru ocuparea postului de capelanu lângă betrânlui și morbosulu parochu din Gaunoș'a, Ciulpezu și Cutinu, la cererea acestuia aprobata din partea prei venerabilului consistoriu archidiecesanu cu datulu 3 Maiu nr. cons. 431, — se scrie concursu pâna in 30 Sept.

Emolumentele suntu: din totă venitele parochiei de a 3-a clasa jumetate.

Doritorii de a ocupa acestu postu și voru asternere petiunile loru instruite in sensulu Statutului organic la subserisul pâna la terminulu de susu.

Deva 3 Septembre 1873.

In contilegere cu comitetul parochialu, și cu comitetul respectivu.

Ioanu Papiu,
protop. gr. or.

(1-3)

Concursu.

Pentru postulu de invietatoriu in comună Sinc'a nouă se scrie concursu.

Salariulu invietatorului este 250 fl., cortelul liberu și lemnele necesarie.

Doritorii se cere că sa fie clerici său pedagogi absoluti și celu putieni sa aiba patru clase gimnasiale și sa scia cantările și tipiculu că sa poată tienă strană in biserică in dumineoi și servitorii.

Concurrentii au a-si asternere cererile loru scrise cu mân'a loru propria și instruite conformu statut. org. la presiedintele subscrisului comitetu parochiale pâna in 30 Septembre a. c.

Sinc'a nouă 20 Augustu 1873.

Comitetul parochiale.

prin Ioanu Scurtu
Parochu:

1—3

Publicație.

In 24 Septembre anulu curentu st. n. dela 10 ore antemeridiane incependu, se va dă in cancelari'a comunei Gura-riului pre calea licitației in arenda pre tempu de trei ani și adeca: dela 1 Ianuarin 1874 pâna la ultimulu Decembrie 1877, nr. matorele regale resp. proprietăia comunei Gurariului:

1. Dreptulu de cărcimariu pre I-mulo cuartalu, cu pretiulu strigărei 700 fl.
2. Dreptulu de cărcimariu pre II-le cuartalu, cu pretiulu strigărei 1200 fl.
3. Dreptulu de cărcimariu pre III-le cuartalu, cu pretiulu strigărei 600 fl.
4. Mora din susu in comună cu pretiulu strigărei 500 fl.
5. Mora din josu in comună cu pretiulu strigărei 600 fl.
6. Pasiunea din muntele Cindrelu cu pretiulu strigărei 600 fl.
7. Pasiunea din muntele Nicolesci, cu pretiulu strigărei 400 fl.
8. Pasiunea din muntele Geusior'a-mare, cu pretiulu strigărei 250 fl.
9. Pasiunea din muntele Foltea, cu pretiulu strigărei 300.

Doritorii de a luă in arenda aceste regale voru binevoi a se infatisă la diu'a și óra anumita in cancelari'a comunei Gura-riului și a depune că vadiu 10% după sum'a eschamatória.

Arendatorele va avea a depune apoi in termen de 8 dile dela diu'a licitației cauțiunea prescrisa, căci la din contra se va scrie pre lângă perderea vadiului depus pre spesele negligentului o alta licitație.

Cele-lalte conditii de licitație se potu vedea și în cancelari'a acestui inspectorat, cătu și în cancelari'a comunala din Gura-riului.

Sabiu in 8 Augustu 1873.

Inspectoratul cercuiale.